

Projekt

z dnia 24 stycznia 2022 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR XXVI/.../2022
RADY GMINY NOWE MIASTO LUBAWSKIE**

z dnia 27 stycznia 2022 r.

**w sprawie odmowy dokonania wykładni autentycznej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego
Gminy Nowe Miasto Lubawskie**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 1372 z późn. zm.) Rada Gminy Nowe Miasto Lubawskie uchwala, co następuje:

§ 1. Odmawia się dokonania wykładni autentycznej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowe Miasto Lubawskie uchwalonego Uchwałą Nr XIII/84/97 Rady Gminy Nowe Miasto Lubawskie z/s w Mszanowie z dnia 26 sierpnia 1997 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Nowe Miasto Lubawskie w części terenów wokół Jeziora Skarlińskiego.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Wiśniewski

UZASADNIENIE DO UCHWAŁY RADY GMINY

W dniu 2 grudnia 2021 r. do Urzędu Gminy Nowe Miasto Lubawskie wpłynęło pismo Starostwa Powiatowego w Nowym Mieście Lubawskim ul. Rynek 1, 13-300 Nowe Miasto Lubawskie adresowane do Rady Gminy Nowe Miasto Lubawskie z prośbą o dokonanie wykładni autentycznej obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Nowe Miasto Lubawskie dla jednostki Skarlin – teren oznaczony symbolem UT/UTL-3, Komercyjne usługi wypoczynku wraz z zabudową letniskową uchwalonego Uchwałą Nr XIII/84/97 z dnia 1997-08-26 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Nowe Miasto Lubawskie w części terenów wokół Jeziora Skarlińskiego, publikacja: Dz. U. Województwa Toruńskiego Nr 29 z dnia 1997-10-29, poz. 224.

W sprawie tej należy stwierdzić, że przepisy prawa nie dają radzie gminy prawa do wydawania aktów normatywnych w zakresie wykładni prawa miejscowego jakim, zgodnie z art. 14 ust. 8 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 741 z późn. zm.) jest miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Kompetencja rady gminy w sprawach miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym, zaś szczegółowy zakres kompetencji rady gminy w tej materii został określony przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która nie przewiduje możliwości dokonywania wykładni obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w formie powzięcia odrębnej uchwały rady gminy. Przyjąć należy, że skoro wykładnia autentyczna miałaby mieć charakter wiążący, winna być dokonana w takim samym trybie w jakim podjęty został akt podlegający interpretacji.

Konieczność udzielenia wykładni autentycznej przepisu prawa świadczy o istnieniu wątpliwości interpretacyjnych odnośnie jego treści. W takim przypadku organ, zamierzając nadać treści przepisu znaczenie wiążące, winien przeprowadzić postępowanie w sprawie zmiany treści uchwały planistycznej z zachowaniem trybu przewidzianego dla uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W przeciwnym przypadku wiążąca treść miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego mogłaby wynikać z aktu, który nie został podjęty w trybie przewidzianym dla uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Sytuację taką należy uznać za niedopuszczalną (por. Wyrok WSA w Gdańsku z dnia 30 stycznia 2014r. syg II SA/Gd 944/13).

To na organie architektoniczno – budowlanym spoczywa obowiązek dokonania wykładni norm prawa. Organ ten sprawdzając zgodność projektu budowlanego z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego winien dokonać wykładni przepisów planu celem odkodowania norm prawnych zawartych w przepisach. Mając na uwadze ogólne reguły wykładni z uwzględnieniem konstytucyjnej ochrony prawa własności, w przypadku wątpliwości interpretacyjnych dokonuje się wykładni najpełniej uwzględniającej prawo inwestora do zagospodarowania i zabudowy terenu a w przypadku wątpliwości interpretacyjnych niedających się usunąć w procesie wykładni postanowień planu, należy rozstrzygnąć wątpliwości na korzyść inwestora (por. Wyrok WSA w Białymstoku z dnia 25 kwietnia 2017 r. z dnia 25 kwietnia 2017 r., II SA/Bk 202/17).

Mając powyższe na uwadze, przyjęcie przez Radę Gminy niniejszej uchwały jest uzasadnione.